

ATTENTIE VOOR DE 500.000ste SOLEX-MOTOR

Woensdagmorgen 21 november was het zover: de half miljoenste Solex motor werd onder het toezicht oog van diegenen, die over zijn welzijn waken, gemonteerd en in triomf op de foto veeuwigd.

Hoewel cijfers niet zóveel zeggen, is er bij het bereiken van deze mijlpaal wel aanleiding bij dit feit even stil te staan.

We schrijven 1947. In een kranterbericht lezen we, dat de Solex carburateurfabriek in Parijs begonnen is met de vervaardiging van een fiets met motoraandrijving op het voorwiel.

Een grote gebeurtenis: de voor ons Nederlanders zo onmisbare fiets was in de oorlog een zeldzaam verschijnsel geworden, evenals de luchtbanden, die door tuinslangen waren vervangen.

En nu een fiets met motoraandrijving. „Fietsen zonder trappen”, schrijft Solex-Parijs in haar advertenties.

Ouderen onder ons weten wel, dat tussen beide wereldoorlogen talrijke pogingen werden ondernomen een fiets met hulpmotor op de weg te brengen. Het waren geen „blijvertjes” en tenslotte zijn

al deze ontwerpen op de schroothoop beland: óf wel door een klungelige constructie óf door een slechte service-verlening.

Stokvis en Van der Heem zagen wel iets in die Solex en zo kwam het tot fabricage in licentie. Op 29 mei 1948 komt de eerste Nederlandse Solex op de weg, juli 1954 de 100.000ste, juni 1957 de 250.000ste en nu binnenkort de 500.000ste.

Is er veel veranderd in die 14 jaar? Als dit op de Solex slaat dan moeten we zeggen: uiterlijk niet zo veel. Er kwam een wat sterkere motor, een automatische koppeling, het uiterlijk werd wat sportiever, de wielen steeds kleiner (lage zit, weinig windvang).

Als we de tijdsomstandigheden bedoelen, is er veel veranderd in die 14 jaar. In 1948 was de Solex de enige en eerste bromfiets in Nederland (deze naam kreeg al gauw burgerrecht) en in het verarmde na-oorlogse Nederland betekende het bezit van zo'n Solex een ongekende rijkdom. Dat is nu verleden tijd. Stijgende welvaart en een enorm produktiepotentieel maken het bezit van een Solex of één van

de vele snelbrommers — de ene al geweldig dan de andere — tot een normaal bezit. In 1948 kwam het zelfstandig naamwoord „brozem” nog niet voor in van Dale's Groot Woordenboek, een naam die de bromfietsende jeugd in Nederland in het leven heeft geroepen.

Bovendien is bij de snelle motorisering van West-Europa, Nederland niet achter gebleven; tal van bromfietsende huisvaders dromen niet alleen van een auto (vanaf 3e hands Ford-hoedendozen tot nieuwe Mercedes) maar laten deze droom werkelijkheid worden. Ons grillige klimaat doet deze wens „een dak boven het hoofd te hebben en de voeten warm te houden” nog verhaasten.

Waarmee we maar willen zeggen dat ook voor de bromfiets-fabrikanten en handelaren de tijden moeilijker zijn geworden en dat ook de Solex voor haar plaats moet vechten.

Dat neemt niet weg dat goede kwaliteit, redelijke prijs en een Service-organisatie zoals die door Stokvis is opgebouwd ons het vertrouwen geven dat deze half miljoenste door vele honderduizenden zal worden gevolgd.

En de vroede vaders van onze grote steden helpen ons ook een handje door niet te zorgen voor auto-parkeerruimte. Vindt u het een pretje met uw auto naar de stad te gaan om te winkelen? En met geen mogelijkheid uw auto kwijt te kunnen? Over enkele jaren bestijnen we weer allen die heerlijke, als een fiets hanteerbare en door alle verkeersgaatjes snel manoeuvrerende

SOLEX-OTO.

FILATELISTEN OPGELET!

Leden van de filatelistenvereniging Den Haag worden erop attent gemaakt dat op 3 december geen bijeenkomst wordt gehouden; deze maand alleen op maandagavond 17 december.

5 december, ja dat is de blijde dag voor de heer J. van den Bos, werkzaam op de Hoofdboekhouding. Dan is hij 12½ jaar in dienst van ons bedrijf, waarmee de redactie hem hierbij wil feliciteren.

GEBORTEKAARTJE

IK BEN DE
500.000ste

Heden, de 21ste november 1962, ben ik als
500.000ste

Solexmotor geboren.

Moeder (in Parijs) en ik maken het goed (dank u).

Ik ben nog wat stroef in m'n lagers, m'n zuigertje is nog wat onwennig in mijn cilinder, maar met m'n pittige ontsteking heb ik wát een schik in m'n leven!

En over enige maanden hoop ik meneer X door het drukke stadsverkeer te loodsen (ja, ja, met m'n koppeling blijf ik gewoon doordraaien!), of mevrouw Y naar haar „baantje voor halve dagen” (waarmee ze de Solex en de TV heeft verdiend).

Enne . . . er zijn geen parkeerproblemen voor mij. Want er gaat nog steeds niets boven zo'n jofele, als een fiets hanteerbare en zich door de kleinste (verkeers)gaatjes bewegende

SOLEX-OTO.